

μοι προσφέρεις κράτησέ το ἵνα πῆς εἰς ὑγίαν τῶν ἀνδρείων συναδέλφων σου.—Πολύ καλά, Πάπα μου, ἐπνευλαβεν ὁ στρατιώτης, ὑπάγω ἀμέσως εἰς τὸν πνευματικὸν τοῦ τάγματος, καὶ αὐριον τὸ πρῶτὸ θέλω εὑρεθῆ εἰς τὴν ὠρισμένην θέσιν (au poste). » Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔφερεν ἐκ νέου τὴν δεξιάν εἰς τὸ μέτωπον, ἐστράφη πρὸς δεξιὰ καὶ μετ' στρατιωτικὸν ἔθμα ἐξῆλθεν. Τὴν δὲ ἐπαύριον τὸ πρῶτὸ παρκευρέθη εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ μετέλαβε τῶν μυστηρίων διὰ χειρὸς τοῦ Πάπα αὐτοῦ.

ΖΩΟΚΤΟΝΙΑ. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς Γερμανικῆς τινος ἐφημερίδος, ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἐφονεύθησαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἕνεκα φυσιολογικῶν δοκιμῶν 56,000 ζῶα διλ. 20,000 κυνῶν, 15,000 γαλῶν, 10,000 κουνίλων, καὶ 5,000 μεγάλων μαστοφόρων.

I. ΔΕ-ΚΙΓΛΛΛΑΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

—ο—

Εἰρήνα βιοσσόος Κόσμω Θεά.
 Ἄνασσα σκάπτρον ἔχοισα τασόν δε,
 Ὅσσον γὰς ἀπο οὐρανόν δε ἐν τί
 Αἰθέρας ὕψος.
 Σὸν θρόνον ἐν φύσει ὄντος ἰδρῦσα
 Παντός, ἢ Σεῦ δεινὸς ἀγαστῶς νόμους,
 Ὡς ἡ Θεός, παχρόοις ἐνὶ πτυχαῖς
 Ἰριδος δίας.
 Εἰρήνα, μάκισρα Θεοῦ Πνοά,
 Ἡ βροτοῖς ἐπιγὰς ἀγῆρω βίω
 Θύραν· μὲν κλυθί τ' εὐχὰς εἰποτέ τοι
 Σὸν κελόν εἶδος
 Φιλεῦσ', ἐμαυτῇ Σὰς σὺβάσθην βουλάς
 Δρῶσ' ὅ,τι σῶματι ψυχῇ τε κρατεῖ·
 Σεῦ δ' ὦρ' ἀσινῆ, μάχας σῶζον αἰνάς.
 Δός δέ μοι χάριν —
 Τρέψον τὴν ἡμερόεσσαν ὅπα
 Πρὸς τὴν δε γὰν, λεῦσόν τ' εὐμενεῖ θυ-
 μῷ τσόν Κράτος, δοθέντοι θεόθεν
 Ὅφρα φυλάσσης!
 Λεῦσον τῆς εἵνεκεν δυσφορίας
 Οἶον πνεῖ μαλερόν δεινόν τ' ἄημα
 Γὰ, μύρον δ' ὑπερφίαλον βροτοῖς δρῶν
 Ὅξεῖ χαλκῷ·
 Λεῦσον! φάνηθι τ' ἄμμα τοιῆδ' εὐή-
 ρατος καλά, ὡς αἰεὶ δὴ πέρασσο
 Τᾶ γὰ, τσάν δ' ἀπειρέσιον ἔδος
 Οὐτι λιποῖσα,
 Ἴση γὰρ εἰ Θεῷ Σῶ γεννατῆρι,
 Ὡ θρόνος ἐντὶ Κορυφᾷ ὠρανῶ,
 Οὐ μὴν Τοῦ στέρειτ' ἐν χρόνῳ ταύτῳ Γὰ,
 Στέρνα τε ἄλως.
 Φάρος δ' ἀπ' ὀμῶν φορεῦ σ' ἀγίρσον
 Σῶν γλαφυράων σφυρῶν ὑπερῆκον,

Ἐβας· Σῆς δ' εὐμελῆος ὁπὸς δεύειτ'
 Οὐτις μερόπων,
 Κάλλους τε Σοῦ. Αὐτίκα γὰρ τις βοτήρ
 Ἐοῖς ἐνὶ σκκοῖς ἄγων πίονα
 Μῆλα, ἢ νομῶ, Σῆς εἶχετ' αὐδῆς·
 Τῶδῃ κέαρ δν
 Πίμπλατ' ἡδείας ἀγκνῆς τ' ἔερσης
 Ὡς ἀμόμονος γλάγους κείνων μασδοῖ,
 Βαῖν' ἀδεῆς τ' ὄρων βύσσης, ἄλως δ' ἱ-
 λιβάτοις ἀκταῖς·
 Γὰς τε παμθουτεῖρας πόνητρον λάτρας
 Δέγμενος τῆς κυανᾶς ὁπὸς φίλ-
 τρον, ἔκυπτεν ἐς πόνων ταμείον ἔων
 λῆϊον μέγα
 Μειδιάων, ἔλπετο γὰρ ἀμήσειν
 Ἡ ἐν δρεπάνῃ ξανθοῖς κορήμβους·
 Παῖς δὲ πουλύβουλος παναιόλου Ἐρ-
 μοῦ Χάριτι Σῆ
 Βαῖν' ἀκίνδυνος γὰν θ', ὑγρά κέλευθα
 Πλήσων ἐοὺς εὐπλεκέας θυλάκους
 φίλου χρυσοῦ, βράθος θ' ἔων κηδέων,
 Χάρμα τ' ἀνδράσι.
 Μουσάων δ' αὖ ἀγλαῶν εὐψυχος μύ-
 στης, ἤρεμος, τ' ἀπο θλιβόντων ταρα-
 χων, εἰς ἐνὶ παγκλύτοις τεμένεσ-
 σιν ἦτο ἔρδων
 Ἐὸν θέσκελλον ἔργον, τρέφων φάος
 Ὅκε βροτοῖς νόον φασίνοι, ἄνητ'·
 Τῶν κέαρ κοσμεῦντα· Τῆς γὰρ χειρὸς
 Εἶχετο φίλως.
 Αἴγις τ' ἀμβροτος Σεῦ ἐὸν ἀπέπε κράς·
 Τοιῆδε τοίνυν καὶ νῦν φάνηθ' ἄμμα,
 Πικράς τε βροτοῖς, χθονογηθεῖς μελε-
 δῶνας ἀπωσον!
 Κυδίστων δ' Ἀνάκτων μεγάλων τὰς γὰς
 Λῦσον πυκινὸν μεριμνάων νέφος,
 Ὅκ' ἐν τᾷ γὰ φύλοπιν σκαδάει αἰ-
 νὴν βροτολοιογόν τ'·
 Πλήσόν δε τῶν Βασιλῆιον Κῆρ Σῆς
 Χάριτος φίλης, Σφετέρην τε ὅπα
 Χεῦσον ἀμφὶ τῆ μελιρρύτῳ αὐ-
 δῆ, κάλλυνόν τε·
 Ἐλθέ τε δὴ παμφανόωσα πᾶσα
 Τῶν ἐπὶ κλυταῖς κεφαλαῖς, μέγα τ' ἄ-
 γουσα κῦδος Σφετέροις σκάπτροις. Ἄμμα
 Δός κέλος, ὡς πρὶν
 Βήμεναι τὰν θειοφιλέα ἡδόν,
 Τῆ γ' οἶόν τε γὰν ὠρανῶ πελάσαι·
 Κλυθί μοι τὰ δ', Εἰρήνη· Ἄσω δέ Σ' ἐγὼ
 Σθεῖνός μοι ὕσσον.

Σ. Α.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

Ἡ ὁ ἀτυχῆς φιλελεύθερος.

—ο—

Πρωϊαν κ' ἐσπέραν στὸν τάφον σου φθάνω
 Ὡ φίλη! καὶ κλαίω, καὶ μόνος θρηνηῶ.